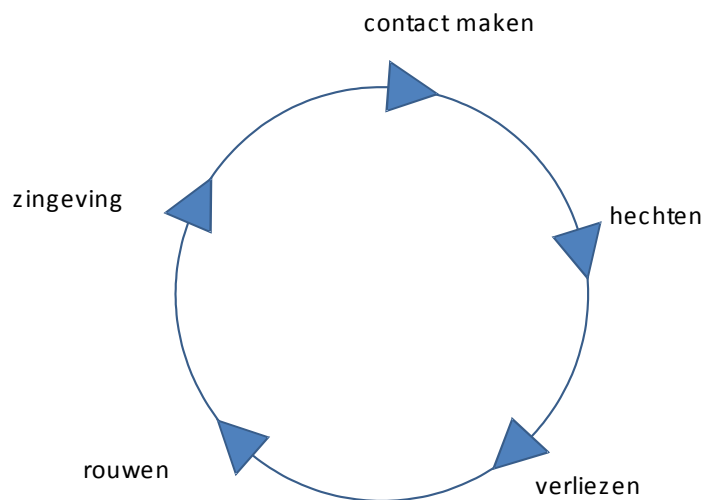

De financiële wereld vraagt om nieuwe zingeving

Ik heb een hypotheek en bijbehorende beleggingsverzekering afgesloten bij een intermediair. Ruim 20.000 gulden in de verzekering gestort, ieder jaar meer dan € 1.000 premie betaald en 10 jaar later staat de teller op minder dan € 8.000. Ik voel me bekocht en ik vind het oneerlijk wat mij is overkomen.

Schiet ik hier iets mee op? Nee, niet echt. Door wrokkig te blijven bezorg ik mijzelf en het intermediair een onplezierig gevoel. Er zit niet veel anders op om mijn (financiële) verlies te nemen. Ik had gehoopt op een hoog rendement. Ik ben zelf ook blind geweest voor de risico's. Het is onterecht om dat volledig bij het intermediair neer te leggen.

Een model om te kijken naar verandering is de hechtingscirkel (Wibe Veenbaas e.a.). Het vertelt het proces dat ieder mens in zijn leven meermalen doormaakt: van zingeven naar contact maken, naar hechten, naar verliezen, naar rouwen, waarna er opnieuw ruimte ontstaat voor zingeving. Alle fases moet je doorlopen, wil je iets kunnen afsluiten en aan een nieuwe fase beginnen.

Het proces van verliezen en rouwen is nog niet afgerond

In de media worden de banken neergezet als de zondebokken van de financiële crisis. Een teken van onverwerkt verlies. Het verlies van vertrouwen in het financiële systeem, in maatschappelijke zekerheid en welvaart en mogelijk schaamte voor onze eigen begeerte. Sommige financiële instellingen vervallen in hun oude patroon, kiezen voor hun vertrouwde verdien- en beloningsmodellen. Toezichthouders, accountants en rating agencies verdedigen hun werkwijze en beoordelen de kredietcrisis als een exogene factor.

Een veroordelende houding, terugkeer in oude patronen of ontkenning van wat er is gebeurd, zijn tekenen dat het rouwproces nog niet, of niet volledig, is afgerond.

Zingeving is nodig op waardenniveau

De discussie wordt gevoerd over het Rijnlandse versus het Angelsaksische model, de bank als nutsfunctie of als commercieel bedrijf, klantwaarde versus aandeelhouderswaarde, de revival van de coöperatie, het rendement van maatschappelijk verantwoord beleggen.

Een aantal financiële instellingen loopt de hechtingscirkel op productniveau. Ze nemen afscheid van oude producten en lanceren nieuwe producten waarin het maatmannetje rechter op loopt. Toezichthouders veranderen niet hun werkwijze, maar maken nieuwe regels. Spaarders gaan weer op zoek naar de hoogste rente.

Onder deze crisis ligt een waarden crisis die ingrijpender is dan alleen de financiële crisis. Begeerte en winstbejag waarvan de risico's worden afgewenteld op de (Nederlandse of

IJslandse) belastingbetaler getuigen van onvoldoende contact en hechting op maatschappelijk niveau.

De nieuwe zingeving voor financiële instellingen is bezieling

Het is tijd om stil te staan en terug te keren naar financiële dienstverlening in de letterlijke betekenis. Werkelijke kwaliteit ontstaat uit bezieling. Producten die met liefde zijn gemaakt, zijn voelbaar en zichtbaar anders. Bezieling is hetgeen dat mensen met elkaar verbindt. Het is de stem van verlangens en dromen. Vanuit bezieling kan een duurzaam verdienmodel ontstaan.

Als klant heb ik hierin een eigen verantwoordelijkheid. Volg ik de stem van het effectbejag op korte termijn of kies ik voor wezenlijke kwaliteit die ten goede komt aan mijzelf én aan anderen. Ik kies voor het laatste.